

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Kolumba (Mona)

Incipit tabula huius sequentis libri

Quoniamq; horribilibus exemplis contra eos
 qui vitam suam emendare volentes statim cum
 peccatoris spiritum sentiunt se perfectos esse arbitrantur et in
 viuedi eligendo sanctis consiliis non vivunt secundum iuxta motum
 capitis sui ambulant.

De mala libertate canonicorum secularium.

Quid sit secundum carnem vivere.

Cum quibus consilium det canonicus secularis.

Qui non vult regi et regi non est canonicus.

Quilibet canonicus aut vicarius primo debet intenti
 onem suam dirigere ad deum.

Quilibet canonicus aut vicarius debet adverte quibus
 et qualibus debitor sit iuxta vacationem suam et hoc quod de
 bet opere adimplere.

Valde multa ad hoc requiruntur quod aliquis tunc offici
 um divinum persolvat et quod aliquis dignus habeatur
 divinis inter esse.

Si aliquis de antiquis observanciis ecclesie sunt collapsa potest ea
 non laborare per reformationem eorum et per in deo propria
 supplere illa per alia exercitia spiritualia.

De regula canonicorum secularium que in quibusdam
 ecclesiis habetur.

Qui hanc formulam studeose servaverint etiam in seculo
 manentes religiosam vitam ducere possunt.

Canonicis et vicariis bone voluntatis malicia huius
 temporis obesse non potest faciant melius quod

Koll 1035

Kotexenote (Monac)

Incipit tabula huius sequentis libri
Quinq; horribilibus exemplis contra eos
 qui vitam suam emēdare volētes statim cō-
 pūctōis spm sentiūt se pfectos eē arbitrat̃ et i mō-
 viuēdi eligēdo saīs cōsilijs nō vtūt s; iuxta motū
 capitis sui ambulant.
 De mala libere canonicorū seclāriū.
 Quid sit secūdu carnē viuē.
 Cū quib; cōsiliis det canonic; seclāris.
 Qui nō vult ēgi et dīgi nō ē canonic;. 1
 Quibet canonicus aut vicari; pmo debet intenti
 onem suam digere addūm deum. 2
 Quib; canonicus aut vicarius debet aditē quibus
 et qualib; debitor sit iuxta vacationē suā et h^o qd de-
 bet opere adimplere. 3
 Valde multa ad hoc requirūt qd aliquis rite offi-
 cium diuinum pfoluat et qd aliquis dignus habeat
 diuinis mīre esse. 4
 Si aq; de aliquis obpūctis ecclē sūt collapsa pē tā-
 nō? laborat p reformationē eorū. et p in dō. ppta
 supplē illa p alia exercitia spūalia. 5
 De regula canonicorum seclāriū que in quibusdam
 ecclesijs habetur. 6
 Qui hanc formulā studeose seruauerit ecclā in sclo
 manēre religiosam vitā ducē pnt. 7
 Canonicis et vicarijs bone voluntatis matricia huius
 temporis obesse non possunt faciant melius quod

Hend 1025

Kolewinski (Monac)

Incipit tabula huius sequentis libri
Quoniamque horribilibus exemplis contra eos
 qui vitam suam emendare volentes statim cum
 peccatoris spiritum sentiunt se perfectos esse arbitrantur et in
 viuendi eligendo sanctis consiliis non utuntur sed iuxta motum
 capitis sui ambulant.
 De mala libertate canonicorum secularium.
 Quid sit secundum carnem viuere.
 Cum quibus consilium det canonicus secularis.
 Qui non vult regi et digne non est canonicus.
 Quilibet canonicus aut vicarius primo debet intenti
 onem suam dirigere ad deum.
 Quilibet canonicus aut vicarius debet adhibere quibus
 et qualibus debitor sit iuxta vacationem suam et hoc quod de
 bet opere adimplere.
 Valde multa ad hoc requiruntur quod aliquis recte offi
 cium diuinum persoluat et quod aliquis dignus habeat
 diuinis mittere esse.
 Si aliquis de antiquis obsequiis ecclesie sunt collapsa per ea
 non laborare per reformationem eorum et in deo propria
 supplere illa per alia exercitia spiritualia.
 De regula canonicorum secularium que in quibusdam
 ecclesiis habetur.
 Qui hanc formulam studeose seruauerit etiam in seculo
 manens religiosam vitam ducere poterit.
 Canonicis et vicariis bone voluntatis matricia huius
 temporis obesse non possunt faciant melius quod

Munich 1025

Incipit tabula huius sequentis libri

O quinq; horribilibus exemplis contra eos
qui vitam suam emēdare volētes stasi cū cō-
pūctōis spm̄ sentiūt se pfectos ēē arbitrat̄ a i mā-
uēdi eligēdo sās asilys nō vūt h iuxta motū
capitis sui ambulante.

De mala libet canonicorū seclāriū.

Quid sit seclū carnē viuē.

Cū quib; cōsai dēt canonic; sclāris.

Qui nō vult ēgi a digi nō ē canonic;.

Quibet canonicis aut vicari; pmo delet intenti-
onem suam digere addm̄ deum.

Quib; canonicis aut vicari; delet abire quibus
et quali; debitor sit iuxta vacationē suā a h° q dē
bet opere adimplere.

Valde multa ad hoc requirūt q aliquis rite offi-
um diuinum psoluat et q āquis dignus habeat̄
diuinis inter esse.

Si āq de āniquis obfuācy; ecclē sūt collapsa pē tā
nō; laborat̄ p resanacōe eorū. rē. l in dō. appia
supplē illa p alia exercitia spūalia.

De regula canonicorum seclāriū que in quibusdam
ecclēsijs habetur.

Qui hanc formulā studeose seruauerūt ecclā in sclō
manētes religiosam vitā ducē pnt.

Canonicis et vicari; bone volūtatis malicia hui;
temporis obesse non possit faciant melius quod

1635

pnt a sollicitudine abulet cum deo suo et salui erunt.	12
De debita exterioris hominis appropinquatione tamen in loquendo quod comedendo.	13
De sobria mensa et cibis simplicibus mediocribusque.	14
De ieiunijs temperatis.	15
De habitu.	16
De laudatione.	17
Medium semper est tenendum.	18
De reformatione interioris hominis.	19
De bello legis dei contra legem diaboli in uno homine.	20
De triplici concupiscentia.	21
De elongatione ab occasioibus carnis.	22
De duplici remedio contra peccatum.	23
Quod homo regulam viuendi sibi eligat iuxta sue nature et sui status congruentiam.	24
Quod homo factam doctrinam ad praxin ponat.	25
De dilectione dei et proximi.	26
De confessione.	27
De proposito obseruandi formam viuendi scriptam.	28
Qua hora surgendum sit.	29
De horis beate vigie.	30
De pulsu ad matutinas.	31
Quomodo homo se habere debeat in ingressu ecclesie et chori.	32
De distinctione mentis.	33
De prima.	34
De preparatione ad missam.	35
Quomodo canonicus in capitulo se habere debeat.	36
De etiam septem et nona.	37
De sobrietate prandij.	38
De benedictione mensae.	39
De modo in quodammodo.	40

De lectione in mensa.	21
De coniungis.	22
De gracy's facto prandio dicendis.	23
De dolendo ppter excessum in cibo & potu.	22
De dormiendo post prandiu.	24
Quid faciendum sit post dormitionem vel spaciati-	
onem vsq; ad vespertas.	26
De aliqua abstinencia a carnibus ouis et lacti-	
cinis.	28
De cena.	28
De collacoe qm ieiunatur.	29
De sobria sit cena.	30
De quida post cenā nō loquūt.	31
Non ē inueniens post cenam cum familia honeste recreari.	32
Antē ad lectū se ponat homo recolligat quomodo diē expēdit a negligēcy's veniā precat.	33
Iacet i lecto aqd boi cogit; donec obdormiat.	32
De pseuerātia in bono.	33
Vitande sunt occasiones recidendi.	36
De tēptatioib9.	38
Cū anima fugē incipit ad ihesum statū iāst et se-	
uice incipit inimicus.	38
Adhuc de tēptatioib9.	39
De fraterna correctione et emēdatione per bona exempla et bonas exhortacōes.	60
¶ Expiat pūs tabula ista sequētis formulē.	

Formula viuendi canonicorum siue vicariorum
seculacium aut ega deuotorum p̄brorum.

In psalmū dicā nomini tuo in sc̄lm se-
culi ut reddā vota mea de die in diem

Scribit̄ ps. 60. **S**up hoc verbo dicit̄

glo. Aug⁹. **S**i vis mecnū psallere red-
de vota in isto die. i. quod pmisisti nūc solue donec

reuias ad illum diem in quo p̄henm̄ cū omnibus

sanctis deū laudes. De omnib⁹ em̄ bois q̄ in p̄nti fa-

cimus deū in futuro p̄henm̄ laudabim⁹. **N**ō igit̄

illuc acturi sumus hic in chōre debemus. **E**cce uene-

rabilis dñe q̄ breue verbū sed fecundū et omni su-

auitate plenum. v̄cōq; desiderio aptissimū. **S**cribi-

tis namq; et rescribitis pro aliqua exhortacōe et in-

forōe vob̄ t̄mittēda sup̄ q̄litate status v̄r̄ q̄si nō

habeatis ad manū sanctorū regulas et formulas

iuxta quas seare vos regulare possitis. **S**i non

humilis v̄stra pat̄ et bona vita vos excusarent

decidendi nos occasionem potius q̄ exhortationē

aut iformationē expetere timem⁹. **C**onati igit̄ de-

scit fac̄ temptam⁹ quod nescim⁹ et nisi ipse tala-

rum dicitur inualis erit labor iste. **S**i ūc n̄ p̄ncipio

sus. **N**ōnū. p̄ em̄ sermo ep̄tis doctum quēlib; aut

exasperat aut ipedit. **E**t cum ego v̄stre persone

noticiā nō habeā nisi cāillū qd̄ sicut dcm̄ ē michi

p̄br̄ estis et cuiusdā cathedralis ecclesie canonic⁹

Idem seare consule non valeo. **D**icit beatus

gregori⁹ in pastorali suo Non una et eademq;
exhortatio congruit quia nec auctos par morum
quatius abstringit. Quod uni prodest alteri non
nūq̃ obest. dicam rem hanc breuiter sub quintupli
ci exemplo que vos in admirationem et cautelam
magnam adducere debet Non longe ante hos an
nos presbiter quidā fuit ad modū bone vite quē
hoc ordine diabolus decipit Consuluit namq; sibi
ut se interficeret ut martir fieret asserens hoc do
minio plurimū placere Tandem miser accepto pua
gione xpiū perfodit vētre. spēs in hoc obsequi
um se prestare deo. sed cum plagam sensisset ill
co exclamauit dicens Heu heu decipus sum Ac
circonabatur autem vicinis et causam sciscitantib⁹
cuncta narrauit morq; miserabiliter vitam fini
uit Alius quidā valde timorato vite cum iforma
ti nollet in erroneam conscientiam lapsus dixit se
desperare de remia ppter seueritatem iudiciorū dei
qui similiter laqueo se suspendens interijt. Terci
us quidā presbiter castissime vite fuit. ita ut nec
probate vite feminis loqui auderet Verū cū ad be
atam mariam in heremo peregrinari disponeret
virgo quedam sancti propositi eidem se sociauit
ut hac occasione diu conceptam deuotionē sibi col
loquendo reuelaret. sed prochdoloꝝ post longa em
tandem colloquia in carnis vicium sunt collapsi.
Altem etiā quedam virgo per omnia probissima

michi nota cū n̄ poneret modum deuotioni sue. eo
q̄ iugiter orare et contemplari uellet. in frenesim
perpetuam cecidit. Quedam etiā uirgo cum ma-
ritati nollet ex magna deuotione. a seculari conu-
satione abstinere disposuit. Hanc inimicus in tā-
tam auaritie faciem depulit ut de eis quoq; saluta-
re plurimum timeretur. Nec ueniētibz dñe breui-
ter dixerim ut e vicino ostenderem. quantum etiā
periculum in sacris exhortationibus contingere po-
test. si non debite applicentur. Ecce ponamus ante
nostros oculos quinq; hos q̄s p̄fati sumus. **¶** Si p̄mo
dixerimus q̄ fortiter in via dei ābulare debuerat.
ecce inde occasionem proprie neccis accepit. **¶** Si se-
cundo dicamus ut deum timeat. ecce inde in despe-
rationem corruit. **¶** Si tercio dixerimus. propin-
quū ama sicut teipsum. ecce propter hoc in luxuriam
cecidit. **¶** Si quarto contemplationi insiste. ecce hac
occasione in amentiam peruenit. **¶** Si quinto dix-
erimus ut prudenter se gerat in omnibus. ecce
propterea enim i auaritiā irremediabiliter lapsa
est. **¶** Omnes hec doctrine q̄ sancte q̄ deuote sint
Sed hys personis sic dispositis quam sine peni-
tētia. **¶** Dat idem Gregorius exemplum de pane
qui uitam fortiorum roborat ⁊ peruulorum necat
Similiter et medicina que nonnūq̄ uni morbum
minuit et alteri vires aufert. sic sacra scriptura ē
q̄busdā odor uite in uitā q̄busdā odor mortis in

inortem. Neq; hoc ideo venit quasi sacra exhorta-
mala sit. sed propter insufficienciam audientium
que communiter ex superbia pullulare solet Nam
sunt pleriq; qui q̄ cito spiritum compunctionis se-
ciunt. statim se perfectos arbitrantur. Neq; ullus
magister modumini se subdere volunt dicentes
ego sum bone voluntatis totum quiddid dico a
facio cordialiter noto &c. Quasi hoc sufficiat con-
tra tot anqui hostis versucias. et quia nuq̄ disci-
puli veritatis fuerunt. ideo facile a spiritu erroris
seduuntur. Nulla enim ars haberi presumit nisi
prius intentio meditatione discatur. Dicit quidam
venerabilis doctor q̄ bone voluntati nichil e periculo
suis. si no recta ratione regulet. Hoc e notabile et
formidolosum verbu. et dat rationem. q̄ de natura
voluntatis e q̄ sit ceca et de natura boi e q̄ sit sui dis-
fusu. Que igitur semper ceca e et ubiq; discurrere
voluerit. quid illi restat nisi casus continuus. Vñ
Cirill⁹ de hoc sic dicit Certe nil plus nocet q̄ alia
ru spreto consilio ut ppria precipit voluntas am-
bulare. qui sue tantum voluntati credit in amatis
q̄ facit finē odibile adiueiet. Exempla de hoc sūt infi-
nita. Igit q̄ secutē ābulae desiderat n̄ sibi pfidat. neq;
deū tēptat d̄z q̄si ipse sibi desup sciētiā ifundē meri-
to teneat q̄ ip̄z amoroso corde q̄rit. Hoc nūz a ip̄e
dedit. s; neq; de hoc sibi blādi q̄s q̄ poterit q̄ bone vo-
luntatis e q̄si hoc a se heat s; sollicitē p̄sae det quo

talē sibi dimittas datū digne expendat gracie dig-
ne recipiendo sciens qd nō omnia calismata sūt donā-
tur in sua plenitudine: sicut nec ipse vno virgul-
tum excrescit in arbore robustā sed oīa tempus fu-
um hūc. et per dēmiatas moras regulatissie vnū
qdq; tendit ad sui consummationē. Est igitur confi-
tium omnium sanctorū prīm qui de moribus scripse-
runt qd hō bonē volūtatis qre debet virū atiquē disci-
plinatum et in sac pagina bñdoctū cui totū cor suū
et ppositum plene reuelet a quo mandata viuēdi
accipiat qd que etiā tū diu diligētē obseruet. do-
nec ipō hēcitate aut certe spū scō reuelātē ad alto-
m se trāfferat. Hic nāq; uir heroycus siue spūa-
lis oīa diiudicat. nāq; confideat. ppositū explorat
et iuxta hoc qd viderit expedire. singlā moderatur.
Cui etia pphys rōp dimis ē obtpandū. quia in eo
hinc spūs scūs. Qui de hys dubitat legat egulam
Sā Iheo. ad eustochiū et eplāz ad demetade et alia
et opuscula Sicut Augusti Sūdā bñar. et. et si a
lic iueneit qd nō puto. mndacy me āguat vñ ut per
cotidiana exēpla id probem ad oculum ista vide-
mus in scolis vñtum idst a pbatie regionibus
ubi de hys oībus diligenter inquiratur. nec quisq;
in feruore permittatur ambulare. iuxta motū ai-
pius sui qsi seaur? sit oīb? eo qd habuerit bonam
volūtate s. s. egas scōz prīm istitutē i oīb? et q sic
pcedit seaur pcedit et pficiet n tū sñ gñdi laboe et

temptatione cotidiana quia temptatio est vita ho-
minis super terram. et ade dictum est. In sudore
vultus tui vesceris pane tuo. Specialiter autē vi-
tutis exercitium est circa difficulta. quare merito
requiritur ad hoc ydoneus magister. scilicet qui
scientiam et experientiam eius habuerit. quia tes-
te Gregorio. Res artium ē regimē a. l. 12. Dicit notā-
ydoneus magister quia multi capiuntur consul-
tores fallaces. inflati spiritu arrogācie aut auari-
tie et multos seducit. Ne quot hoies simplices
et bone volūntatis perierūt per tales simulatores.
Dicā breuiter tē q̄ michi accidit. Cum aliqui in ad-
ulescentia mea uisitassent quēdam solitacium lap-
sum. iugi clausura sedebat in quodam condaui
seorsū et ab eo vbum edificationis interrogassent. it
multa consilia que dixit hec aut similia verba ad-
iūxit Qui vult esse perfectus castian⁹ debet tēde
oia q̄ habz et dāe p. cupibus et osciā mēdicāe hanc
xp̄us fecit et nil apli⁹ autē de scripturis q̄ scriptus
afuse sūt. p̄t mltiplicitatē glosaz et bonū ē q̄ vni
ūle glose oburēt. hec et filia m̄p̄ ille vbofuit⁹ dog-
matizauit. // Cūz diligēz cogitassē de hys q̄ adh
ignarus erā h⁹ astutie q̄dā p̄t dixit m̄. ne auct⁹
d̄ famisys illis. Rūp q̄z dā fabz filē dant q̄ oibus
distratis cū mēdicare cepisset. vniuersi male dis-
erunt ei dicentes. // Cur mendicare vuleris cum
fortia membra habeas ad operandum. reddi ad

officium tuam. Quid plura Tandem cum nil sibi a
quoq̃ daretur. nec quid manducaret inueniret.
desperatione tact⁹ in renū se precipitans submers⁹
sus est Similia plura de talibus legūtur. Ecce ve
neābils domine quāta est astutia antiqui hostis
etiam contra homines bone voluntatis Quas sū
opere vobis precauendum ē. ne in laqueum eius i
cidatis. placet reuerentie vestre hoc aduertere. qđ
communiter dicitur. Religiosi possunt se facilius
uiuare contra temptationem inimici propter mul
ta qđ. Nec etiam sententia beati Bernardi a ihe
romimi ratio est. quia semper alieno arbitrio dirigū
tur nec quidq̃ de voluntario habent. peccatum autē
est adeo voluntarium. qđ si non esset voluntarium
non esset peccatum. Hinc concluditur qđ vetus o.
bediens vir potest peccare ex quo ulterius per oppos
itū cluditur qđ qđ nō vult obediē vir p̃t bñfacere.
Iā queso reflectite hec sup statum vestrum Quid ē
qđ qđam ita vitare solēt sicut obedientiam. cum
via loqr̃ nōne hec cotidiana vox dñor canonicorū.
paucis exceptis. Nos libei sum⁹ nemo nob̃ p̃cipe
bz. nos cū dñi sum⁹ nolu⁹ vt p̃cipiat nobis si ipi
alijs p̃cipe debet⁹ Nūqđ serui sum⁹ Ach male liber
ē qđ diaboli su⁹ ē. nōne vulgat⁹ dē Qūto stupē no
bilior tūto cui⁹ flexibilior. qđ de sua gnoscitate hñt
glā. qñ nec dño nec hūano iudiciō vlla i eis igenu
tatis iudicia tpiūt. Iā dñm ē qđ nobilitas vā siue

spiritualis siue secularis cum promptitudine obediendi soleat agnosci. ¶ Item ulterius sequitur quod si verus obediens facilius potest vitæ peccatū econtta qui non vult obedire difficilius potest peccatū vitæ immo penitus non potest. quia diabolus eum ad omne malum impellit quæ nullo discipline freno alligatum cernit. Prona est namque omnis etas ad malum. Igitur teneabilis domine si vultis seriose veram salutem procurare caueat ab hac mala libertate. caueat et a falsis et impiis magistris. per hec duo pene totum mundum diabolus post se trahit. Tollantur e medio ista duo. scilicet pertinacia obediendi. et fallacia erroneorum magistrorum. quid ulterius periculi remanebit in orbe terrarum. Si autem et magistri bene docerent si amati discipuli bene obedirent nonne reformatus esset mundus. hic tota difficultas. hic totius vite cristiane perfectio latet. Sed absit hoc dicere libertas mala ut sit me alteri subdum. quod nichil michi reseruem vivit dominus ego paciter consiliabor ego quod placet faciam. ahenum non audiam. nisi forte illum qui loquitur michi placentia. ¶ O periculum periculorum nimis super omnes filios adam effusum. quod vix paucis sumi. effugiunt. scilicet electi perfecti in amore dei ut brevis dicatur via lata ad iherosolam in mundum ista libertas per quam pene omnis homo etat usque ad mortem. Iuxta vulgatum proverbium. libertas periculi auro videtur. exemplum sancti iacobi.

Naui in medijs fluctibus sine gubernatore nū
quā vere libera est an non Si vere libera est . ad
portum seare perueniet . finit submerget Sic
est omnis homo . qui diuinis legibus non est insti
tutus . nūquā aliquis talis est saluatus . quia a dia
bolo possidetur ad cuius voluntatem vniuersis pra
ue consuetudinis teneatur irretitus . ¶ S vnam vide
rene singuli quod vidit beatus Martinus Cum ei
aliquādo remisset ad pallatium cuiusdā tyranni vi
dit quemdam maximū demonem sedere super col
lum eius instar equitatis qui ipsum duxit quocūq;
voluisset Simile beata Brigitta vidit Cum qui
dam superbi prelati ascendissent super equos pō
patos q̄ toriēs ethiopes quidā ascenderunt sup
colla ipsorum . sic miser homo decipitur putans q̄
suam impleat voluntatem et nescit q̄ diaboli ser
uit impulsibus ad omne malum . ¶ Nec sunt stipē
dia male libertatis . quando scilicet vnus quisq; fas
tere delectatur . quod sibi ppria voluntas suadet q̄
communiter diabolus quodam quasi hereditatio
iure fatale sibi seruire cogit . Ecce quod homo sum
me diligit ⁊ appetit hoc sūme sibi pnciosū ē ppriā
sq; adimplē volūtate . ut nemo sibi dicē possit . aut sic
facis . aut ab illis et illis abstineto ac . quia hac li
bertate omnibusq; vicis exponitur . ¶ Vnde
Apostolus ait . Si secundum carnem viciis
moriemini ubi sic dicit hūc Augustinus Ille scdm

carnem uiuit qui secundum seipsum uiuit. Ihesus
 pergit q̄ vult dormit quando vult. ⁊ q̄ diu vult
 loquitur quid quid vult. ⁊ adducat et bibat quando
 vult. ⁊ quantum vult. ridet iocatur ocatur prouet
 vult occupatur quando vult ⁊ in quibus vult.
 Quidquid naribus suauis est querit. Quidquid au-
 ribus blandum. Quidquid oculis delectabile. Quid
 quid corpori suo iocundū exercet et prosequitur
 Delicatur i vestimentis auisus ⁊ epulis splendidis ⁊
 doibus gloriofis. Quid multa. omnia desideria carnis
 sue exq̄rit et perficit sicut vult et quando vult. qui
 sic uiuit absq; omni dubio eterno morte morietur
 nūq̄ q̄d q̄ hēbit ex hys q̄ vult. sicut exp̄ph̄cat do-
 min⁹ i euāgē de diuine epuloē. q̄ h̄ oia ad nutum
 hūit prout voluit. sed postea vnā guttam aque
 obtinere non potuit pro refrigerio lingue sue in
 tanta penatitate constitutus in qua adhuc est vsq;
 hodie et eternum manebit. nec vnq̄ gutta illa
 sibi dabitur s; iugit̄ prius hēbit. ¶ Ecce venētib⁹
 dñe. q̄ insensati sunt qui hic de mala libertate glo-
 riantur. non volentes submittere collum suum ui-
 go cristi qui dixit Discite a me quia mitis sum et
 humilis corde. tollite iugum meum super vos et
 inuenietis requiem animabus vestris. ¶ Ignite
 pensate diligenter statum conscientie vestre. quo-
 modo vixistis et quomodo cordie viuatis et quā-
 les sint cum quib⁹ iūsum⁹ q̄ ex hoc magna dīp̄d̄

portio salutis vestre. Dicit namq; spiritus sanctus
spiritus vtriusque veritatis qui neminem fallit per o-
phete. Cum sancto sanctus eris. et cum viro ino-
cente innocens eris. Et cum electo electus eris. et
cum peruerso peruerteris. Vbi dicit glosa. Ex co-
muni moribus formantur. Nam qui tangit picem in-
quinatur ab ea. et qui terit herbam odoriferam p-
cipit suauitatem eius. Quia reuera vita huma-
na non est ludus puerorum. Ecce ut plane loquat-
ur vobis. quia presbiter et canonicus estis. non licet ni-
si cum spiritualibus conuersari quia de elemosinis
viuitis. et ideo omnino debetis vos optare ut sitis
dignus et gentis mediator inter deum et homines
hoc enim clerici sonat quasi de hoc seculo acceptus
et sortis domini participatus. // Igitur cum deo a spi-
ritualibus viris erit conuersatio vestra si recte vi-
uere vultis. // Item non sufficit qualitercumq;
vivere. sed sicut canonicus id est regulatus. cano-
nicus enim dicitur regula. Inde canonicus id est regula-
tus. // Dicitur autem regula quia regit et secundum
quam aliquis bene regulatur ac dirigitur. // Igi-
tur qui non vult regi nec etiam dirigi ipse non
est canonicus. Si autem non est canonicus tunc
coram deo non potest leuare fructus prebende cuius
titulum falso nomine possidet. Quod si leuauerit pec-
cat et ad restitutionem coram deo tenetur. Quod si restituere non
vult. divina iusticia ipse et eius heredes adiudicabit si

in hac vita dū adhuc temp⁹ habz condignā pñiā
non egeit. Hoc omnibus moīs est tenendū q^d ipf
fibile ē q^d vnus q^d dñs iniuste leuatus ap^d deū sit
in obliuione. sicut apt⁹ euāgelii dicit. Si vadas
cum adūsāo tuo in via. compositione te cū illo. ne
forte tradat te iudici et iudex exactori et exactor
mittat te in carcerem. Amen dico tibi non erabis
inde donec ultimū quadrātem reddas. Merc⁹ hoc ē
formidabile vbum cūctis qui leuant grandes red
ditus ecclesiāriū iniuste. Aut si iuste leuat si tūc di
ligēt non student orare et alia debita ecclesiastica
facere prout tenentur. Vos autē vñerabil⁹ dñs
qui spiritu dei tactus nō dissolute sed canoice viuē
vultis sup⁹ dcm psalmi te verbū in principio positū
diligenter aduertite. s. Dic psalmum dicam noi
tuo in seculum seculi ut reddam vñā mea de die
in diem. ¶ Faciant aliq^d q^dquid vñt vos iugiter
ruminare huius versiculi efficaciam. et ut intanti
vobis familiaris iste versiculus fiat et dulcescat ve
quotiens campāne sonitum auditis. deuote enim
submurmuretis dicendo. sic psalmum dicam no
mini tuo. Hoc enim suauē colloquium inter de
um et animam deuotam non in vacuum transibit
sed magnam quidem gñtiam reprobabit. Potest
etiam iste versiculus secundum quosdam epposi
tores sic ordinari. ut retrograde legatur in con
struendo. videlicet sic reddam vñā mea de die in

diem. i. p. singulos dies. ut psalmum dicam nomi-
 ni tuo in seculum seculi. i. increar te laudare ietnū
 et hic sensus est planior q̄ primus vterq; tamen
 bonus. ¶ Pro cuius versu maiori explanacōe
 quantum ad ppositum valet est aduertendum. q̄
 duo possunt in eo considerari que aulibet canoico
 bone voluntatis aut vicario siue perchorialis ecclē
 pastori. ymmo vniuiq; spiritali viro ac bone vo-
 luntatis cristiano sunt precipue necessaria. aulib;
 secundum proportionem status sui. Primum est
 directio intentionis. secundum executio operis. ¶
 gitor loque^r fm ppositum nostrum dicimus q̄ q̄
 libet canonicus aut vicarius pmo debet intentio-
 nem suā dirigē ad dominū deum ut quidquid facit
 ad gloriā dei ordinet a hoc notatur cū dicitur. psal-
 mum dicam nomini tuo. Plures namq; psallūt
 et bona opera faciunt. non ad dei gloriam sed ad
 suam querentes laudem ab omnibus aut lucrum
 temperale. Hy tales non solvūt vota sua sed furā-
 tur q̄ dñi cui dñt subtrahūt fallaciē a sibiipis ēser-
 uāt hēc i vtilē. q̄ se q̄t a n̄ dei hōrē. ¶ 3° ver^o isti
 ang psalmū dicāt nōi dñi. n̄ suo q̄ p̄fideāt q̄ ex se-
 nichil est et ideo domino totum tribuit dicens Nō
 nobis domine non nobis. sed nomini tuo da glo-
 riam. Quidquid enim sumus et quidquid hāte-
 mus tu largiris sine te et statim in nichilum redi-
 gemur. Tu sine intermissione aspicias nos et

iniquam obliuisceris creaturarum tuarum et quia
 a te est totum nostrum esse et posse et scire et quid
 quid habemus. Ideo merito tibi a nobis debetur o-
 nis laus honor virtus et gloria et gratiarum actio.
 nunc in seculum seculi id est ieternum. Vbi dicit sanctus tho-
 mas in prima parte summe. quod deus est in creaturis
 non sicut calor in aqua. sed sicut sol in aere. quia
 remota aqua ab igne adhuc manet ad tempus aqua
 calida. sed remoto sole ab aere statim aer tenebres-
 cit. nec quidquam luminositatis remanet. sic deus si
 non continuo creaturam administraret statim omnis creatu-
 ra esse desineret. Et ergo merito vniuersa creatura
 debet esse parata iugiter ad obediendum suo crea-
 tori sine quo nec ad momentum esse potest. et hec
 est principalis causa et primatia quare soli deo debet
 honor et gloria quia ipse est a nullo sed omnia ab
 ipso sunt. ¶ Hec autem contemplatio iocunda in li-
 bro creaturarum in inensum extendi potest nec
 doctore opus habet quia quasi violenter se ingerit
 humanis sensibus. ita ut inexcusabilis sit omnis
 homo. Unde dicitur in Job Interroga iumenta.
 terre et docebunt te. Hinc secundum Apostolum.
 Quaecumque faciunt. siue comedant siue bibant siue alia
 quodcumque faciamus. omnia quidem ad dei glori-
 am faciamus. Hoc autem nobis est utile. non
 sibi. quia nullius eger. Secundo etiam quilibet
 canonicus aut vicarius debet diligenter adire quod

et quilibet debitor sit iuxta vocationem suam et
hoc diligenter opere adimplere ad quod tenetur
prout melius poterit. quia sibi non sufficit genera
lis quedam bona voluntas sine operis executione
sicut dicit dominus in euangelio. Non omnis qui
dicit michi domine domine intrabit in regnum celorum
sed qui facit voluntatem patris mei et ipsius. qui custo
dit mandata mea et seruat ea hic est qui diligit
me. Est autem dei mandatum ut reddamus omni
bus debita. Est autem quilibet canonici triplex de
bitor. scilicet deo sibi et proximo. de quibus multa
scripta in sanctis libris reperiuntur. sed quantum ad
presens sufficit arbitramur. quod omnibus legatim
satisfacere. si diuinum officium debite persoluit. Si
autem ultra facit illud super erogationis est et hoc
iam quod dicimus vocatur debitum ecclesiasticum. sed si
aliunde se obligauerit ad partem ad quod eum eccle
sia non astringit hoc vocatur debitum personale. ad
hoc etiam tenetur si laicus fuerit et honestus. **I**gitur to
ta intentio de hoc tenet ut officium ecclesiasticum rite per
soluat et hoc tangit in secunda parte predicta per hanc sententiam
de vita mea de die in diem. que verba multa inclu
dunt. quia valde multa requiruntur ad hoc quod
aliquis rite diuinum officium persoluat sicut et
iam vulgariter dicitur quod plura necessaria sunt
pauperi antequam diues fiat. etiam plura
sunt vniuersis hominibus antequam digni

habeatur diuinis interesse misterijs etiam beatis
 finis angelis pauendis hoc ideo sancti doctores
 concorditer dicunt. quia est ultra hominem diui
 na tractare. primo vltra omnem creaturam et
 ideo diuinum officium iungitur ecclesie ministris
 et precipue episcopis et presbiteris. qui ab hoc ie
 archi dicuntur id est facti principes diuinorum mis
 teriorum. Alij ministri quia hys sociantur. et ad
 tam etiam pauenda sacramenta subseruiunt sedu
 le. omni sanctitate et puritate fulgere dñt ut dicit
 Augustinus. Contemplamini quid sit sancto po
 pulo dei preesse et considerate quale sit sacramentis
 diuinis insistere. Altaris placere debent qui de ali
 tario viuunt. Et episcopus instruendo ordinandos
 dicit qd cum magno timore est ad sacros ordines
 procedendum. atq; providendum. ut celestis sapiē
 tia. probi mores. et diuturna iusticie obseruatio
 ad id electos commendet. Ecce venembitis domi
 ne qualia sunt vota et qualia esse debent que red
 dere oportet de die in diem quolibz ecclesiast. ai.
 De hys beatus greg⁹ pulcherrimum librum scrip
 sit quem omnino suadeo sepius legatis scilicet pas
 torale in quo inuenietis vltra quam dicere valeo
 acta saluti vestre necessaria. Quia nāq; discipulis
 singulis iuxta qd expedit salutares ligat doctrinas.
 Et cotidiano autem exercitio specialiter mi
 scribere possum n qd iuxta laudabilem vestra

eclesie consuetudinem vos regatis in horis noct-
nis paciter et diurnis. **¶** Si aliqua de antiquis ob-
seruantijs collapsa sunt. potestis quantum gratia
vos adiuerit laborare pro reformatione eorum-
dem. Si autem audire aly noluerint tunc quan-
tum ad vestram personam attinet poteritis in do-
mo propria illa supplere per alia exercitia spiritalia
Juxta consilium discreti viri. **¶** Habetur etiam
in quibusdam collegijs regula quedam canonico-
rum valde bona olim in consilio aquensi edita et
collecta ex dictis sanctorum. sed nullum scio colle-
gium hodie in quo ita seruetur sicut in ea scriptu
est. **¶** Et propter hoc quidam dicunt quod abolita sit. for-
te hoc verum est quo ad aliqua scilicet refectorium
et dormitorium et similia positiua. sed quo ad ali-
a que sunt iuris diuini. stabitis est et manet in eum
Ratio autem quare tam salubris regula abolita
sit. supradicta est quia pauci sunt qui submittere
volunt ceruices suas iugo discipline sed omnes li-
bertatem affectant. **¶** Vos autem venerabilis do-
mine. qui per viam illam incedere vultis que actus
est et ad vitam ducit per quam pauci ambulant
Diligenter eidem regule mores vestros conforma-
te. quia optima est ex elegantissimis sanctorum doc-
trinis composita et ita discrete procedit ut aulibet
bone voluntatis viro bene sit portabilis. et quia
forte nonnulli sunt vobiscum qui libros istos non

10

11

balent aut propter paupertatem sibi prociuitate
valent. Igitur ne illis caritas nostra desit. aliq̃
hic annotare breuiter ex eisdem et alijs deuotis li
bris intendimus. per que suam conuersationem
regulare possint ut coram deo et hominibus in sci
tate proficiant. Quod si studeose hec obseruauerit
absq; dubio etiam in seculo manentes. religiosam
vitam ducere possunt. Hoc autem premittendū
est. q̃ secundum diuersas temporum vias diuer
si modi viuendi in clero fuisse narrantur de quibz
gracianus in decretis plura collegit et precipue i
cā p̃y. questione prima et alijs locis multis. In
primitiua siquidem ecclesia nullus ad clericatum
aut sacros ordines admittebatur nisi magna san
ctitate ceteros antecederet. omnino a cōmūatione
laycali segregatus summaq; religiositas presul
gens Nam tanta crudelitate et seuitia pagani tūc
fidem persequabantur. ut preesse nemo vellet nisi
valde p̃fectus quia teste beato gregorio. Quicumq;
eāt p̃or in dignitate. p̃or traheretur ad martiriū.
Statit autē hoc tempus annis pene tricenis vsq;
ad Siluestri et Cōstātinū magnum in quo pene
nullus honor et reuerentia fidelibus deferrebat
quia tunc erat apud vulgares scandalosum esse
cristianum. Sed postquā constantinus magnus
et alij autem principes templa ydolorum subuer
terunt et baptisimū suscepērūt. cepit xpianū nomē

in gloria esse apud cōmūnem populū. et phibite fu-
erunt ocisiones fideliū. vnde et tūc fides marię
creuit. Idem autē impator volens ecclesiasticos in
honore esse. maximas possessiones ecclesie contulit
vnde clerici et paupes sustentaretur. q̄tenus omo-
dosius diuinis mē esse possent. et p̄ cōmuni populo
diligēcius oraret. Similiter et alij p̄cipes in di-
uersis locis fecerūt. et ex tunc ecclesiastici ab hys
opibus vacare ceperūt. et sedule diuinis insistere
victus de elemosinis fideliū. Videntes autē sancti
patres q̄ grandis cōflueret multitudo. et q̄ sine a-
liquo vili labore et ocupacione cohabitare non
possent ecclesiasticum officium. regulas varias.
et diuersas viuēdi modos instituerūt. Vnusquisq̄
p̄nt spiritus sanctus illi dabat. Nam b̄tus Ieroni-
us diuinū officiū ordinauit. Ambrosius p̄mōs et can-
tum sup̄addit. P̄athomus. Basilus. Augustin⁹
et alij reglas ediderūt. maxima q̄ tūc sanctorum
hereticarū et monachorū multitudo erat. Fuitq̄
tunc vix aliqua d̄m mē religiosos et clerum. quia
nōdum erat ista solemnis professio instituta q̄ ho-
die in monasterijs frequētat. Verum successu
temporis et caritate frigescēte hec generalis sanc-
titas valde cepit declinare singulis abeuatibus
post cōcupiscentias suas. intantum q̄ cepit diuisio
apparere inter ecclesiasticos. ita q̄ quidam nomi-
nabant se canonicos. quidam monachos q̄.

preteritis annis magna superbia et auaritia in cle-
ro surrexit. De quibus beatus gregorius sepe men-
tionem facit in dictis suis et alijs. Huius autem pes-
tiferi abusi omnes sancti patres occurrere volentes et
clerum ad pristinum statum reuocare cupientes
regulam quamdam canonicorum i consilio aque-
si tempore. Lodouici Imperatoris magno cum mo-
deramine ex antiquorum dictis collegerunt. Precepi-
entes ut qui monasterijs viuere monachico mo-
re non vellent huius regule institutis omni consci-
entie securitate se tradere possent. Sed rursus ab
hac sancta regula ita despeabili ter ecclesiastici sic
defecerunt ut vir aut nullomodo possibile sit quod vni
quodam reduci possint. Impletur quod hodie illud prophetiam
Et erit sicut populus et sacerdos. Verum qui bonae
voluntatis sunt illi malicia temporis obesse non possunt.
Faciant melius quod possunt a sollicitate ambulant
cum deo suo a salui erunt. quod ut facilius possint septem sol-
licitudines circa quas bona voluntas occupare so-
leat aduertent.

De habitibus spiritualibus hominis.

13 Sollicitudo igitur prima bone voluntatis ab
hoc tendere debet ut exteriori hominem debite
componat tam in loquendo etiam comedendo bi-
bendo ambulando et cetero quatenus quicumque ei
mores ipsius considerat edificetur et dicat. Ille
quidem est disciplinatus vir et utilis in officio et.

clericali. quia omnes sanctam vitam in eo vi-
dent. Hec autem compositio morum inter simpli-
ces et mundane vite homines maxime est necessa-
ria quia facillime scandalisuntur quando vel parū
clerici ad litteratam extrinsecam declinant. Con-
tra autem quando vident eos mature incedere et
timore conuersari in omni castitate et sobrietate
tunc maxime edificantur et venerant eos. ¶ Dicit
igitur mēsa frugalis de cibis simplicibus. nō nimis de-
licatis nec nimis grossis sed medie temperatis. quod
hoc expedit ad sanitatem corporis. ¶ Ieiunia sic
temperate studeat ut non lasciuiat nec etiam deficiat
in seruitio domini hoc namque temptator omni-
no nititur persuadere ut aut nimis homo repleat
ventrem. aut etiam indiscrete abstineat. sed me-
dium est tenendum. ¶ Dicit habitus humilis non
nimis vilis nec nimis preciosus sed mediocriter
honestus. sine omni auidiositate longus quidem et
amplus ne forma corporis more secularium appa-
reat foris. Potest autem duplicem vestitum ser-
uus cristi habere vnum meliorem pro ipsis quibus
diebus festiuis. Alium siquidem deterius pro
ipsis diebus feriatis. Color autem sit niger
vel griseus vel etiam blavius sed quidem non san-
guineus aut etiam subuitidis ut enim non dica-
tur sibi quod ipse diabolus impropemittit andam
si plus posses plus faceres. ¶ Dicit verba pauca

12

14

16

18

3
racionabilia et vtilia. nō vana. nō ociosa. nō su-
perflua. non risoria non detractoria non scurrilia
non maledica. non inuercunda. non litigiosa. non
clamosa. sed suauia. religiosa et graciōsa ut dicit
Salomon. Sapiens in verbis seipsum amabilem
facit. gratia autē stultorum effundetur. Item ver-
bum dulce multiplicat amicos. sermo autē durus
suscitat furorē. Item Ieroni⁹. Beata est lingua
quæ non nouit nisi de diuinis sermonem texere. Ve-
rum non hec sic sunt intelligenda quasi nūquam
sit licitum uti verbis iocundis et solacijs quæ sunt
omnes morales. Vir sapiens et timoratus pro loco
et tempore potest virtuose aliquando rigorem re-
mittere. et hoc maxime ad verba pertinet iocun-
da in quibus hec debent omnino vitari. ut scilicet
nō sint in honesta nociua aut detractoria. Et hec
remissio debet fieri quando omnia seriosa sunt pro-
soluta. loco et tempore debito. et cum talibus personis
que ex hoc nō scandalizantur. et tali intentione
ut hac recte actione fortius valeat ad seriosa vir-
tutis opera redire. Exemplum horum legitur de
Sancto. Iohanne euangelista et de sancto. An-
thonio. quorum hec sententia est. quod expedit ali-
quando contemplationem intermittere propter in-
firmam naturam. ut postea melius ad spiritalia
videnda animus redire valeat. sicut arcus dis-
tentus fortius iaculum proicit quam qui sine

intermissione tentus tenetur. Unde Augusti⁹ dicit
sic sc⁹da m⁹stee Volo tandem ut tibi partas. Nam
sapientem decet mēdum remittere mentis aciem
rebus agendis intentam. ¶ Et sicut supradictū ē
de Ieu⁹ sic et hic de hoc solatio virtuoso dici potest.
q^d diabolus mītur hominem ducere ad duo extre
ma scilicet ut sic feruenter bonis operibus insistat
quatenus totalit⁹ in vitiis fiat. vel q^d sine intermis
sione ludis et solacijs vacet et alia bona opera ne
gligat. Sed medium ē tenendū et hec regula op⁹
tima est et ubiq³ applicanda quia virtus i medio
consistit Iuxta illud Ne quid nimis ne quid min⁹
medium tenere beati et teste beato Bernardo.
Discretio est auriga virtutum sine qua virtutes
sunt vicia.

18

Sollicitudo sc⁹da bone voluntatis ad hoc tēdē
debet ut etiam iteriorem hominem reforma
re studeat ut scilicet velit que deus vult eum velle
sciat que vult eū de⁹ sciē et recogitet siue memore
tur que vult eum deus cogitare Et hic est maior la
bor neq³ vnius diei. sed qui nunquam incipit
nunquam proueniet. Igitur inuocato quidem dⁱ
uno auxilio. totaliter nos propter imminētē
talem necessitatem ad hoc opus precipiamus.
Magni namq³ meriti est huic negotio infundere.
quamuis enim non pro voto ad ipsum acquirat⁹
quod intenditur. ¶ Sciēdū est igitur q^d infusus

19

20

noster homo tripliā mōrbo est infectus. i. tria sem-
per concupiscit que semper debet spernere. Et
hic oritur omnis illa difficultas proficiendi in vir-
tutibus quam boni viri sentiunt etiam usq; ad mor-
tem quidam maioris quidam minus. Hoc est qđ
dicit beatus paulus. Videō aliam legem in mē,
bris meis repugnantem legi mētis mee. Ecce bel-
lum mirabile in homine. vnum contra vnum. le-
gis dei contra legem diaboli. Rex dei dicit Con-
tempne omne quod est in mundo et adhere precep-
tis dñi creatoris tui. Contra lex dyaboli dicit. me-
hil sit tibi curę de iustitiis sed stude delicias cor-
poris tui habere et honorem huius mundi et diui-
cias ad omnem copiam. Iterum lex dei dicit. Caue
ne audias eam sed michi obtempera. quia omne qđ
est in mundo vanū ē nec mundus te viuere pote-
rit nec seipsum. Contra lex dyaboli dicit. ne pme-
tas te decipi. qđ ōnia grania sunt. Ego autem ha-
leo tria que tibi sunt valde vtilia et delectabilia
scilicet omnia concupiscibilia carnis. et oculorum
et tuorum. et pompam huius seculi. exerce te in i-
tis et felix eris. ¶ Ex hac tripliā radice oritur om-
ne malum. et ideo primus labor hic debet inchoa-
ri. vt hec triplex concupiscentia carnis videlicet
oculorum et vanitatis quod em̄ est superbia vite
non quidem radicatus extirpetur quod enim est
impossibile sed conuulsetur. ne herbam peccati

germinet. sicut videmus qd via que frequenter pe-
dibus teritur non producit gramina quous radicē
intus habeat. sed si non calcatur nunc statim vi-
rescit. Sic anima que semper exercetur in via mā-
datorum dei non producit mala opera quamuis
inclinationem malam intus adhuc habeat. sed si
tepescit ab operibus bonis tunc concupiscentia ma-
la que intus dormiuit euigilat. et in opus prauum
foras erumpit. ¶ Igitur studiose precauendum ē
si homo ad eternam pacem cupit peruenire. qd elon-
get se ab omnibus occasionibus que has concu-
piscencias solent prouocare sicut boni religiosi fa-
ciunt qui per castitatem et ieiunia et disciplinas et
vigilias. ac labores cotidianos mortificant concu-
piscencias carnis et maxime fugiendo ocium et sa-
militatates colloquia mulierū. et p paupertatem
voluntariam mortificant concupiscencias oculorū
per obedientiam et subiectionem mortificant appe-
tatum superbe inclinationis huius seculi. cui prop-
ina autem est occasio omnium peccatorum sien-
dorum. que videlicet dicitur libertas huius secu-
latis. que nullo etiam iugo alienius discipline
vult subdi contra ipsos insultus viciorum quod
periculosissimum est. sicut autem aperte apparet
de quodam milite insano et fatuo. qui etiam cum
alium percutere non potest insuper etiam nec sibi.
ipsi prouidere vult ut armis quidem se munias.

se munit contra hostium tela. Hinc nichil restat
 nisi mors acerba et finis sine honore. Sic omnis
 homo qui in via dei vult ambulare secundum pro-
 priam voluntatem et non preuenit sibi ab occasi-
 onibus peccatorum periclitabitur. Et datur exem-
 plum de dauid qui idcirco in adulterium cecidit.
 eo qd oculos non custodiuit. et in imitatione populi
 similiter grauiter deliquit. quia informati noluit.
 Si in hys tantus propheta cecidit. quid nobis faci-
 endum est nisi ut tota diligentia custodiamus cor-
 da et corpora nostra. Similia multa de alijs legi-
 tur. Pax igitur cordis tunc acquiritur quando mens
 gratia fortificata. viciosam inclinationem compes-
 cit ne malum quod cupit possit perficere. Non autem
 potest homo ex proprijs viribus et de communi gra-
 tia incurre bellum penitus cadere ut nunquam malas
 inclinationes aut inmissiones sentiat. sed potest
 intantum perficere. qd huiusmodi leuissime vincat. qd
 datur exemplum de principe aliquo mediocri. qui et
 si non potest hostes suos expellere de patria sua.
 Potest tamen eos huiusmodi captiuos aut humiliare. intantum
 qd nunquam sine suo consensu aliquod dominium a
 tyrannidem in ea exerceat. Hinc dicit beatus pau-
 lus qd non debeat peccatum regnare in mortali corpore
 nostro quasi dicat. et si non potestis facere ut non
 sit tamen facere potestis ut non regnet. ¶ Et
 duplex remedium contra peccatum. vnum ut se elogz ho-

bonę voluntatis ab occasiōibus peccatorum. Ali-
ud ut continue et feruēde operibus bonis insistat.

Sollicitudo tertia bonę voluntatis debet esse
ut ex predictis duobus scz ex debita compo-
sitione exteriorum morum. intus exoratio spiritu-
alis deuotionis aliquam sibi regulam viuendi
eliciat iuxta sui status et nature congruentiam q̃
regulam uniformiter obseruet et in ea vsqz ad fi-
nem laudabiliter perseueret. Hoc namqz est om-
nium sanctorum patrum consilium. Cuius etiam
exemplum in omnibus pene que sub celo sunt vi-
demus. Omnia namqz habent naturam suā et mo-
dum et consuetudinem et ordinem. sicut patet in
sole luna. stellis plantis testys et alijs que secun-
dum naturam sunt vniuersis. q̃ pulchre et ordi-
nate q̃ perseueranter et uniformiter cuncta pro-
cedunt et cedereunt arriunt et recurrunt crescunt
et decrescunt. ¶ In solis autem humanis moribz
irregularitas cernitur et quia etiam nec ex natu-
ra nec industria habet homo ut suos actus regu-
lare possit sed ex dei gratia. Ideo cōfidere sibi ascri-
bē si aq̃d boni fecerit debz tñ facē nullate⁹. neqz i se ē
ut tota natura et industria gratie cooperetur ne vā-
nus in se maneat. Igitur natura per gratiam
nobilicata mīcium est bonę vite. Hanc dicit dicit scī
p̃rēs bonam voluntatem. Volūtas namqz dicitur
totus homo apter unū quod habz sup ceteras

vices. et ideo in ea ponitur altum pondus meriti
et demeriti. Si homo consentit bono meretur. si
malo demeretur. Si bono cooperatur amplius
meretur. si malo amplius demeretur. Ex quibus
patet qd homo bone voluntatis potest iugiter me-
reri qd diu est in statu vie. Ratio est quia potest aut
actualliter bono consentire. aut in bona occupati-
one se tenere. Hoc autem fit quando regulariter
vivendo. omnia opera sua ordnat ad gloriam dei
sic aut aliter dicendo. Jam volo dormire vel com-
edere vel hoc vel aliud facere tali intentione fiat h^o
merito verus christianus facere debet. Et cupio in
omnibus placere deo. ¶ Exemplum huius datur
de bonis religiosis de quibus firma sententia est.
qd sine intermissione merentur. quia semper sunt
in obedientia aliqua q^{ui} non laborent vel orent
continue quia nec hoc regula precipit sed quia se
conformant intentioni regule. igitur siue regula
precipiat siue consulat. aut laborandum aut qui
est edum semper sunt in obedientia. Quae t^{am} q^{ui}es-
cendo q^{ui} laborando meretur qd utrumq^{ue} ad virtutem
pertinet. secundum qd hoc spiritus sanctus fieri
mandavit. Juxta hanc formam quilibz ecclesias-
ticus vir siue pastor siue provincialis ecclesie siue cano-
nicus sui vicarius ecclesie collegiate a alter qualiscuq^{ue}
abstracte vite de primo iⁿo vivens sit sibi lege statuta
sanctorum regum afor. in. et sequi illam uniformiter

discuti viti in spiritualibus expecti. Hoc modo cum
et religiones inchoate fuerunt. Unde dicit **Stūs**
Bernardus. Qui vult bene viuere studeat primo
vnum diem bene instituere. Deinde adiungat seā
dum deinde tertium et sic de singul. donec paula-
tim ad bonam cōsuetudinem veniat. Bona autem
cōsuetudo fortitudinem subministrabit qua acq-
sita efficitur homo naturaliter virtuosus. quia v-
sus est altera natura. Ita fiet qđ primo fuit intol-
erabile p cōtinuacionem efficitur suauē et quasi
naturale. dummodo a ceptis nō desistat. Qui autē
varijs exercitijs naturam suam distemperat. nunc
illud nunc aliud gustando. nūquam erit homo so-
lūe sanctitatis. sed vagus et profugus super terrā
sibi et alijs onerosus. et vtilis nulli. Unde dicit.
Helgingandus. qđ bene viuere est vniformiter viuē.

Sollicitudo quarta bone volūtatis esse debet
ut postq̄ est diligenter informata. quid sibi
expediat et quid nō. statim illud qđ sue nature et
suo statui cōueniens est. ad practicā ponat sicut
sapiens dicit. Quodamq; potest manus tua. in-
stanter operari. quia namq; decepti sunt hac tem-
tatione dicentes. Quid habes festinare. sufficiat tibi
vivere sicut ceteri viuunt. propicius esto tibi.
Contra hanc tepiditatem oportet fortiter dimica-
re vnumquemq; qui in via dei vult proficere.
Qui autem tepidus est. ad caritatis augmentum

non petuerunt. sed si quis habet hoc ipsum perdet.
 Unde dicit talibus per interceptionem illud. Pa-
 sonis. mulieris spes amor est discedis segnes. ut
 aut aliquid exemplaris bone vite nouelli canonici
 habeant. Dictatum quod am breue hic annotatum
 quod nichilominus in alijs deuotis libris et auctori-
 tis regulis plenius cepit. potestatur quod nullum
 iudicium per hoc uelle nos offerre. alijs diuersis
 viuendi modis perfectioribus. quasi securum esset alti-
 oris vite institutis iam regula. ad hec minima descen-
 dere. si hys qui adhuc instituendi sunt. ista quis
 26 exigua obesse non putamus. // In primis igitur secundum
 consilium beati Augustini. Diligatur dominus deus super
 omnia et proximus infra deum. et ad deum. et propter
 deum. Et ex ista dilectione et propter conseruandam
 et augendam hanc dilectionem omnia alia opera
 tia fiant tam spiritualia quam corporalia. Deinde
 inuocato diuino auxilio dicat hec aut similia
 ba in oratione. Domine qui me ex nichilo creasti
 Et usque in hanc horam perduxisti. tibi gratias ago.
 rogans ut omnia preterita peccata mea deleas et diuina
 propter peccata preserues. ut reliquum temporis vite mee tibi
 31 valeam plene dedicare. // Et quod teste eorum beatorum. Au-
 gustinus. Initium bonorum est confessio malorum. Vbi quilibet pla-
 cet deo cupiens. studeat diligenter ad minus se-
 mel preteritam vitam discutere. et omnia integre con-
 fiteri de quibus eum conscientia commoret. quantum scilicet

adepti deinceps aiequix exstat. Quod si ex
 toto una vice non possit se plene recolligere tunc
 paulatim potest hoc supplere p tempus subsequens
 donec serenitas oriatur in corde. **S**pe igitur con
 cepta potest hanc professionem facere in oratione
 sua. Misericordissime domine suscipe me ad gra
 tiam tuam. et a malis vniuersis preserua. ut bo
 num propositum qd dedisti usque in finem merito
 tue valeam producere. Propono namq; hanc vi
 uendi formam obseruare quantum infirmitas
 me permittit. quatenus iuxta consilium sanctorū
 patrum instatu gratie tue iugiter inueniar siue
 dormiam siue vigilem siue comedam siue bibam
 siue laborem siue quiescam. siue aliud quodcumq;
 faciam. Ita tamen q; si hunc viuēdi modum in mo
 dum in parte vel in toto dimittam. non volo alicui
 ius criminis esse reus apud te. sed libere facere et
 libere dimittere. put placet. Si autem vult se
 toto obligare tunc potest sic dicere. promitto tibi
 domine q; sic et sic volo tibi seruire per hunc anūm
 vel duos vel tres vel omnibus diebus vite mee. do
 nec aliud melius inspires at. Sed hoc ego non
 consulo q; huiusmodi votum leuiter emittat. nisi
 cum magna deliberatione et preuia experientia
 q; quis sit maxime meritorū. tū in libertate ista q;
 p̄r ecclāstia nūc viuūt exceptis eligioſ vir ē possi
 bile q; p̄tinue vn⁹ mod⁹ viuēdi a quoq; possit fuari.

fiat apud religiosos fieri solet. Verum faciat v-
nusquisq; iuxta grām sibi desuper datam. Qui
parce seminat parce et metet. Conūtat se etiam
to to corde aut btām virginem et ad ppriū angelū
et ad alios sanctos ad hē eum deuotio magis indi-
nat pro implorando auxilio cōtra spūales neq̃i-
as. Quia quādo antiquus hostis p̃cipit q̃ aliq̃s
vult sibi a p̃cis cauere. et ad deum se cōuertere.
tunc fraudes multiplicat. h̃ qui in domino sperāt
cuncta superant.

30 **S**ollicitudo quita q̃ habere debet homo bone
voluntatis iuxta p̃positum nostrum hoc est
p̃m apostolicam doctrinam p̃singulos dies exhibe-
at corpus suum hostiam viuētem tene placētē
rāōnabile obsequium suum. vt fiat seruū prius
peccatis in mūdiciā sic iam studeat seruire iusti-
cie in sanctificacōnem. Ad dei ergo gloriā talit̃
se potest instituere. q̃ sic dormitum eat de sero vt
euigilare assuescat de mane hom̃ ecia. et surgens
aliquid boni meditetur. videlicet de futuro iudicio
Quomodo tūc omnes euigilaturi sumus. Deinde
vestiendo se potest aliqd boni legere psalmū. Quid
multiplicati sūt r̃c. aut aliud qd placet. Et si aliq̃
illusione se meminit pollutum. p̃cīat p̃ctis su-
um cum proposito confitendi aspergendo se aqua
benedicta. et sic ad oratorium vadat et debitum
suū soluat sicut meli⁹ potest. ¶ Volent cōmūter

denoti ecclesiastici p̄mittere horas beate virgi-
nis marie horas canonicas singulas singulis per-
soluit ergo matutinis de beata maria virgine. si
aliquod tempus habet ante pulsum matutinarū
de tempore. potest se spiritualiter occupare i bonis
meditationibus. de passione domini. qualem noctē
agnus ille mansuetus pro nobis pertulit ac. ¶
Cum autem ad chorum pulsatur. statim exeat ve-
nerabiliter cum omni grauitate et alacritate. ne
cum vltimis veniat. ¶ Intrando ecclesiam se hu-
mili et quantum potest. dicens cum publicano.
¶ Domine propicius esto michi peccatori. Non
sum dignus accedere. et sic accedat reuerenter in-
claudendo se ad altare et crucifixum. et maxime ad
venerabile sacramētum. tandem ad stallum suum
ueniens cogitet quare venerit et consideret qd ad
nichil aliud quam vt in conspectu sanctorum an-
gelorum psallat domino. Et ergo fabulationes
omnino vitet. et signa ludicra. totusq; sit intentus
hys q̄ tunc cantantur aut leguntur. Et memor esse
debet qd non solum debitor est ad verba distinte
pronūtianda vel audienda. sed etiam tenetur sa-
cere debitam diligētiā ad intelligētiā et ad
ueritētiā eorum q̄ proficiuntur. ¶ Insuper et
precauere ne distrahatur. ita qd totum propositū
suum sic velle totaliter se occupare cum diuinis.
et si tūc distractio interuenierit exausatur. et q̄ cito

31

32

33

dependit se alienatum. statim rediret totiens q̄
 tiens finitis matutinis gr̄ias agat deo ascriben
 do sibi si quid bene fecerit. et de negligētijs remiam
 precat. et si tempus patitur potest ad domū redire
 pro necessitatibus suis semp illud obseruando. ut
 silentium fuet donet missam celebraueit vel audi
 erit. nisi forte loquendo pauca verba pro necessitate
 32 occurrente vel utilitate. ¶ Et deinde legat p̄mam
 de beata maria p̄parando se ad p̄mam diei in ecclesi
 a persoluenda. fiat supra de matutinis. Si vero
 tunc capitulum tenetur diligenter se obseruet. ne
 in verbis excedat semper inuocando spiritū sanctū
 quia alias citius ibi peccatur quam aliqd bonum
 agatur. Si tamen aliquid aperte contra deum et
 iusticiam et supernam caritatem ibi dicitur. tunc
 benigne pro suo interesse dicat sibi talia nō placere
 dando rācōnem suauiter ne alij scandalifentur.
 34 ¶ Et est notandum q̄ dyabolus maxime nititur
 in capitulis furorē suscitare ut missas subsequē
 tes impedire possit. Quare videt q̄ negocia cōten
 ciosa alio tempore tractent. Ne deuotio celebrand
 um impediāt. Post capitulum si potest habere cō
 36 fessorem litenter cōfiteatur. ¶ Deinde ad missam
 se preparat siue celebrandam siue audiendam p̄
 ut secūm dispositum fuerit. et si celebraturus est
 aut communicaturus est. tunc in quantum potest.
 obliuiscatur omium p̄teritorum et ad deuotiōnem

deuotionem se summo studio applicet ut dignum
est quatenus tanti sacramenti fructus deo sibi ap-
picio efficaciter percipere mereatur. Sunt preterea
diuersorum patrum scripta de venerabili sacramen-
to et missae celebratione quodammodo magis conue-
nit hoc eligat. ¶ Ad tertiam ad sextam et ad nonam.
Deinde iuxta ritum ecclesie sue similiter se
preparat sicut iam dictum est de prima. Nec o-
pus est hic plura documenta apponere pro vitis
barbatis et quatuor pueris in scolis proponuntur
ne dominis venerabilibus iniuriam facere videa-
mur. Sufficit meminisse illius. Ambrosiani h-
est pulchritudinem viuendi tenere. quenienciam
cuius serui et persone reddere. Hic ordo gestorum
optimus. Hic ornatus ad omnem actionem actio
modus et illius. Augustini in omnibus motibus
nostis nil fiat quod cuiusquam offendant aspectum
sed quod nostram deceat sanctitatem. ¶ Denique si-
mitis diuinis prandendi tempus aduenit cum om-
ni sobrietate et gratitudine cibum sumat semper
benedicite permittendo flexis genibus vel crouer-
ter stando elemosinam aliquam corporalem si fa-
cultas adest faciat similiter et spiritualem scilicet
de profundis cum collecta. Fidelium pro anima-
bus in purgatorio detentis. Similiter pro afflic-
tis et tribulatis aliquid potest breuiter mento
tractare prout dominus docet. ¶ Modum in

31

32

39

in comedendo teneat qđ beatus Bernardus descri-
 bit ut scz tractim cibum et potum sumat singulos
 morcellos bene mastigando qđ tñr dulcius sapit nu-
 trit melius et digerit salubrius. Omnino memor
 sit sanctorū angelorū presenciam adesse in quorū
 20 cōspectu se reuerēter habere debet. ¶ Faciat etiā
 sibi aliquid legi de diuina sc̃ptura ut sole fauce co-
 poralem cibum fumant et mens suo ferulo non
 fraudet. Si vero lectorem nō habet tunc ponat
 librum ante se et quātum potest legat p̃ habenda
 21 memoria spūatium. ¶ Cōmua et hospites et nū-
 dias et dedicationes et cōarsus hominum stu-
 at euitare quia teste beato. Ieronimo sunt quasi
 qđam cathene voluptatis et qui talia diligit cristo
 displicet. Si tamen hospites pauperes aut religi-
 oſos habuerit. aut viros boni testimonij qui eum
 a bono proposito non retrahant. laudabile est.
 22 ¶ Ter in quolibet septimana ecclēsie ieiunjs ex-
 ceptis. a carnibus potest abstinere. Sextis ferys
 a lacticijs et ouis abstineat. Nisi infirmitatis
 aut alia causa racionabilis obſtat. ¶ Facto p̃m
 23 dio gracias dicat. ¶ Simul dolendo si in modo
 24 aut mensura excessit. quia secundum sentenciam
 beati. Augustini. Raro potest debita mensura
 seruati. Apt enim. certo cottidie aduersus man-
 ducandi concupiscenciam et bibendi. et quis est
 qui non rapitur aliquantulum extra metas.

¶ Deinde potest pro recreatione quasi spaciando transire sine magno motu quia hoc est suū. Et, ecclesiastici enim qui volunt sollicite suū officium exercere non habent tempus pro grossis operibus faciendis. et ergo debent se diligentius regere in diebus quotidianis ne in diuino officio inabiles fiant.

Post hoc finitū sue cōuenit potest parum qui escere. et maxime in estate ne caput grauetur.

¶ Reliquum tempus usq; ad vespertas potest libere expendere sicut. videhæet scribendo. legendo cur perorando. aut in in ortulo aliqua plantando siue cum familiā colloquendo de cura rei familiaris et necessarijs domus semper illud obseruando ne cōtinuum elongetur a deo. quia alias difficiulter redibit ad pristinā deuotionē. Si autem sentiat se grauatum tūc potest honesta colloquia et solacia admittere sicut supradictum est. Cum autē vespertinum tempus aduenerit. tūc pparet se sicut dictum est de alijs horis. Similiter de completorijs suo modo iuxta ritum et morem ecclesie sue ac.

¶ Deniq; si cenandum est. procedat sicut dictum est de prandio. ¶ Si vero ieiunium extiterit. tūc sūm consuetudinem potest aliquid parum gustare siue de speciebus siue de torta cum potu competenti.

¶ Semper tamē obseruandū est. q. cena frugal' sit et sobria. Alioquin mēta inuouemēcia sentiet. Nō tūc est dicere quō nōnulli de elemosinis pauperū

27

28

29

30

31

ventrem replent ultra q̄ digerere possunt. Quod si
gratis huiusmodi debetie darentur forte simplex ma
lum esset scilicet corporis debilitatio. Nunc autē aīme
grauamen accrescit pro eo q̄ vix aliquis potest sa
tisfacere p̄ elemosinis. eciam si tantum extremum
victum et vestitum inde suscipiet. Quid ergo de iac
tura hac tam grandi. tot epularum et deliciarum.
De hoc sunt horrendae sententiae beati. Jeronimi et
Bernardi. Verum quilibet onus suum portabit.

10. ¶ Completo deniq; die quorundam mos est q̄
nichil post cenam loquatur sed ad oratorium festi
nanter p̄ exercitijs spiritualibus. et hoc videtur
satis p̄fectum nec omnibus datum est. q̄ potest fa
cere faciat. ¶

11. ¶ Si autem honeste recreari voluit
22. cū famula nō est incōueniens. ¶ Quo facto ante

q̄ lectum petat diligēt se recolligat quō diem ex
pendit. de negligencijs veniam petendo et si aliq̄
notabilia p̄cā licet venialia inueniat se admisisse
diligēter ascribat ad dictā ne obliuiscat. ut in cō
tinu ea cōfiteatur. De bene autē gestis grās agat.
fil rogans deum ut futurā noctem sibi salubrē et
in puritate et castitate. et sine oīm demonū infesta
tione periculosa transire concedat. q̄tenus iterum
mane surgens denuo ipsum cum omnibus sanctis
23. laudare mereatur. ¶ Jacens eciam aliquid boni
studeat cogitare. donec simul cum sancta cogitati
one obdormiat. etc.

Sollicitudo sexta timorati vici iuxta formam
tam illam esse debet p̄pseuerantia in bono
q̄d cepit sc̄dm illud saluatoris. Qui p̄seuerauerit
usq; in finem hic saluus erit. Unde dicit beatus
Gregorius. Incassum bonū agitur si ante vite ter-
minū deseratur. Quia frustra velociter currit qui
priusquam ad metam venerit deficiat. Varijs nam
q; modis nitiatur antiquus hostis quemlibet impe-
dire ne bonum inchoet sed multo amplius ne incho-
ata consumet. sciens q̄ sola perseuerantia coro-
nam meretur. ¶ Hinc apud religiosos qui in sco-
la virtutum cotidie versantur satis penatiter inhi-
tentur omnes occasiones recidivandi scilicet q̄
non debent cum personis secularibus p̄versari. eti-
am sub pretextu pietatis q̄ nō debent egredi sine
notabili causa fores monasterij. Insuper et vo-
luntarie magnas penas sibi imponūt si hec et alia
transgrediātur p̄fessionem etiā solemnem faciūt in-
spectu p̄ q̄dam p̄firmatōe oīm q̄ in regla tradun-
tur q̄tenus vniuersi sciant eos debitores esse oīm
que in ea scripta sunt. Exe quā suspecti sunt
habendi q̄ p̄mū docere volunt q̄ scilicet observa-
tie regulares sint minus p̄fecte p̄pterea quia neces-
sario cogunt ad bonum. Non enim vident quam
sit p̄ona humana infirmitas ad malum etiā
post v̄tum. Dati namq; patres multiplici experi-
entia edocti huiusmodi regulas et statuta penaba-

er instinctu spiritus sancti ediderunt ne filij epri
de mœp̃s occasionem inuenirent redeūdi ad vni
tatem. Unde dicit beatus Hieronimus. Principium
spiritualis operis si non sit matura p̃uifio. solet
subsequi quoddam carnale. dei templa. spiritus
sancti vasa. nisi diligenti seruentur custodia pro
76 t̃ibula sunt. ¶ Hec quia ita sunt sumopere timē
dum est. sepe dictis canonicis aut vicarijs. ne
ab inimico decipiantur p̃pter vitę libertatem. ¶
Tanto enim plures occasiones habet diabolus
eos temptandi. quanto sunt magis indifferentes
ad omnia. si tanto periculo diuincant cum eo bo
ni religiosi. qui summa custodia sunt permuniti
quid putamus laboris habebunt. qui pene soli sūt
cum eo conflicturi. Verum non ista dicimus q̃
si soli religiosi securi sunt et alij non. cum scriptum
sit. fideles deus qui non permittit suos temptati
oib̃a quam sufferre possunt. sed ad auisandum
de magnitudine pericul. quia reuētem ut cetera ta
ceamus. plurimos vidimus doctos astutia ser
pentis quos bonū inimicū spectabiles reddebāt.
Nec mirum. qui enim ut plerūq; accidit de via
peccatorum cōuertitur ad statum penitencie. nec
in scola virtutū exercetur nec magistros p̃doneos
habet. aut si habet nō omnino p̃fate eos audit. et
cotidie cor scādala et exēpla mala ante oculos cer
nit. totq; circūuolantes spirituales neq̃ias patitur.

Quid inquam mirum si talis facilliter delabitur in id
quod deseruit. Multa igitur sollicitudine opus est
pro pseuerantie dono. Quicunque igitur prescriptam
formulam aut aliam tenere voluerit. Non putet
id se suis viribus posse quantumcumque etiam facilius
appareat sed ad dominum iugiter clamet ut ipse deus
bonum incipiat. melius medium. et optimum finem
Et si gracia auerferit semper sit pauidus ne eam a
mittat. ¶ Quia teste. Augustino. magnum est
donum quando delectat bonum Alioquin nisi diuina
misericordia iugum alleuiauerit importabile esset
Unde Origenes. Antequam sermo dei audiat non
est temptatio vel tribulatio sed ubi signum belli.
predicationis tuba ostendit. tribulationum pugna in-
furgit. Hoc autem quare sit dicit beatus. Augustinus
Quia cum anima incipit pfugere ad ihesum. statim
contra eam irasci et seuire incipit inimicus. Ac ubi
anima que vicis seruiebat ad culmina virtutum se
contulerit. persecutionem patitur viciorum. Hinc scrip-
tum est. fili accedens ad fuitorem dei. sta in iusticia
et timore. et propara animam tuam ad temptationem
Derumptamen iste amor et labor. Non sine gaudio
est. sicut beatus. Iacobus dicit. ¶ Omne gaudium
existimate fratres cum in varias temptationes incide-
ritis. Hinc Jeronimus ait. Nullum puto in hac vita
sine temptatione viuere. cui forte si una tollitur
mox aliam securius expectet. Hoc autem debet

71

72

Et consilatores duntaxat qui temptationibus
 exterrantur. Quod dicit beatus Gregorius.
 Hostis noster quanto magis nos sibi retellare
 auspicatur tanto amplius expugnare contendit.
 Hoc enim passus nequibat quos quieto iure se
 passurus fuit. Et aliter Augustini. Non est ma-
 ior temptatio quam nulla temptatione pulsari.
 Idem dicit sanctus. Thomas notabile verbum.
 Equi quatenus ceciderunt in aduersis sed multo
 plures et multo grauius ceciderunt in prosperis
 et quia temptatio quandoque sentitur in aduersitate
 sed magis in prosperitate. verbi gratia. Cum ali-
 quis incipit affligitur in corpore molestatur
 in rebus vel amicis sentitur temptatio siue motus
 impotentie indignationis vel odij. Cum vero di-
 ligatur laudatur honoratur tunc sentitur extollen-
 tia et in ordinata mentis delectatio nec attendit
 noster homo quantum sibi placeat indebiti qui
 alios plures se credit. Et quanto minus et rarius
 sentitur temptatio tanto minus et rarius et tan-
 to diffidius temptationi resistitur quare etiam
 homo facilius vincitur.

63

¶ Officiando septima boni viri et precipue illius
 qui in facie est certissimus constitutus esse debet
 per salutare aliorum. ut scilicet suo bono exemplo et exhorta-
 tione de alios a peccatis retrahat et ad bona vitam ducat
 et precipue illos qui sibi pariter sunt aut quibus coniungitur.

Hoc namq; est inafimle meritoriu simul et iustu.
Quia qui aliquando prauo exemplo aut forte ne-
gligencia sua alijs fuit causa dampnationis. Jam
studere utiq; debet ut alijs copiat de fauibus in-
imici et ad ouile xpi perducatur. De hoc sic dicit.
Augustinus non tamen curemus habere bonam conscien-
tiam sed etiam bonam famam quantum in nobis est
propter exemplum aliorum. Item Gregorius. Qui
in occulto bene viuit sed alieno profectui minime pro-
fic. carbo est. Qui vero in imitatione sanctitatis
positus lumen rectitudinis in se multis demorat.
lampas est. quod et sibi ardet et alijs luxet. Hec autem
emendatio non secura fit nisi prius oratione et cum
omni passionem et in mansuetudine. Iuxta illud psalmus
Corripiet me iustus in misericordia et increpabit
me. Item quoniam superueniet mansuetudo et cor-
ripiemur. Correctio tamen prelatorum requirit
alium modum nonnumquam propter circumstantias
occurrentes. sed simplex clericus aut presbiter nichil
debet vltra facere quam Apostolus dicit. ut sci-
licet procedat in spiritu leuitatis. seipsum confide-
tando humiliter. ne in superbiam eleuetur et corruat.
potest autem sic aut aliter dicere. Scitote satis
de meipso quod non amplius studeo emendare vitam
cum cotidie video mortem appropinquare. et ta-
men nescio quando responsurus sum tremendo iu-
dici de singulis que feci aut cogitavi. hec et filia

cogitaui. Hec et similia solent prouocare nōnul-
los ad compunctionem. Quod si nullum compun-
ctionis signum ostendunt tunc si pie eos vult am-
monere potest sic aut similiber dicere. Bone ami-
ce si velletis. libenter dicerem vobis aliqua q̄ in cor-
de meo diu portauī. Et tunc pponat sibi in quibus
est defectuosus. semper benigne. quia aliter non
recipiet si iracundus et indignabundus emenda-
tor apparet. Verum quia sunt quidam qui huius
modi preludia non possunt suffere. sed magis ro-
tundo modo volunt alloqui. sed nescio si in spiritalia
libus deseruiat. scio q̄ taliter solent loqui. Ego
sum simplex et planus. non possum me ita sapien-
ter habere at̄. Sed consideret vir sensatus quam
sint prouisi ad iram si defectus eorum rotundo mo-
do proferantur. Dicunt quidam se libenter recep-
turos in reformationem et id ipsum petunt. sed
cum res ad effectum venerit inflāmantur irascun-
tur et nōnūquam peiores sunt quā ante fuerunt.
Modestia igitur est in talibus magis congrua
quamuis aliter quidam putant procedendum.
verum quomodoamq; procedatur dum frater
emendetur. satis est. Dixit quidam venerabilis
pater in heremo. Demon non expellit demonem
sic vir passionatus non curat passionatum. De
hac materia sunt multa dicta scōz patrum q̄ hoc
variāmini. et cōcludunt q̄ fraternā correctio semper

fieri non potest. nisi multa discretionē sic saluta.
et fiat nemo leuiter prorumpere debet in propriam
laudem sic nec in aliorum correctione n. Quia alios
recte increpare. et se digne laudare. difficilimum
est apud imperfectos.

•Explicit formula viuendi.

Hec prescripta formula viuendi edita dicit a
quodam religioso ordinis Carthusiensis utique
magne scientie et deuotionis viro ut ex hoc eius
patet opusculo. Et quoniam impletisq; tam carthe
drabus quam collegiatis ecclesiis post traditam ecclē
siis a maioribus nostris saluberrimam canonicorū
secularium regulam ab ecclesiis receptam et
ad tempus obseruatam tot et tante dissolutiones
abusiones et corruptele successu temporis succreue
runt. quod ab ipsis eiusdem regule obseruantiā fere pe
nitus est suffocata propter quod modernus secularium
canonicorum status est animarum periculosis et a statu
gracie plurimum elongatus. Ideo valde consultus n
esse videtur vniuique seculari canonicum desideranti
in ea vocatione qua vocatus est hoc est in ecclesia
illa in qua prebendatus est permanere et animam suam saluam
facere ut supradictam viuendi formulam diligentem attendat

ac iuxta possibilitatem suam ad practicam ponat
et obseruet. Est enim debito seculorum canoni-
corum status pro ut presentis patitur qualitas
temporis optime cōueniens. Porro etiam ceteri
seculares clerici precipue vicarii atq; presbiteri
et in sacris constituti eandem regulam vel formu-
lam animaduertant. Nam et ipsi in ea modum
vutendi sibi congruum descriptum habent.

123456789101112131415161718192021222324252627282930313233343536373839404142434445464748495051525354555657585960616263646566676869707172737475767778798081828384858687888990919293949596979899100

